

Finnország, Hämeenlinna

ERASMUS+

KIRÁLY ORSOLYA

1. hét:

2017. március 13-án hétfőn indultunk el Finnországba 14:55 kor szállt le a repülőgép Helsinkiben. Körülbelül egy óra buszozás után értünk Hämeenlinnába, ahol már Ansy várt minket egy taxival. Eléggé hűvös idő volt az otthonihoz képest. Másnap 8:15- re mentünk az iskolába, ahol elsőször csak körbe vezettek minket. Nagyon csodálkozva néztünk szét hatalmas termek voltak és nagyon világos és felszereltek volt, kicsit nekem hasonlított egy üzemre az iskola.

A körbenézés után Jennyvel voltunk használt farmerből és bőrből készíthettünk bármit amit szerettünk volna. Ez egy izgalmas feladat volt, hiszen a saját fantáziánkra volt bízva. Nagyon érdekes volt, hogy használt ruhadarabokból mennyi mindent lehet készíteni. Majd rövid gondolkozás után, úgy döntöttünk elsőre valami könnyebbrel kezdjük telefontokot és kistáskát készítettünk, ezeket bőrrrel díszítettünk. Mikor kiválasztottuk mit is szeretnénk elkezdtük megtervezni és kiszabni.

A második napon tudtuk neki kezdeni megvarrni a telefontokok egész könnyen elkészültek, és nagyon aranyosak lettek a táskáknál volt egy kis gondunk, mert a farzsebekből készültek és a pántok pedig bőrből, ez miatt nagyon vastag lett és a tűk nem is bírták a megpróbáltatásokat az iskolának 6 darab tűje bánta a próbálkozásunkat.



A héten az utolsó napunkon olyan szőnyeget csináltunk, melyet kint láttunk a folyóson, szerencsénkre nem voltak túl bonyolultak körökből állt össze az egész és a körökben kisebb körök voltak szabálytalanul elhelyezve, majd levarrva ezek.

Végezve az iskolában elmentünk Häme Castleban. Számomra egy kisebb csalódás volt igaz kívülről nagyon szép viszont belülről nagyon üres volt.



A várban voltak régi ruhák, amelyeket fel lehetett próbálni, így mi is éltünk a lehetőséggel.



Ezen a napon tudtuk meg azt is, hogy minden péntekünk szabad és nem kell bemenni az iskolába, így hát ennek a dolognak tudatában elutaztunk Helsinkibe tanárnővel. Alig vártuk, csak arra nem számítottunk, hogy ilyen pocsék időt fogunk ki. Egésznap szinte esett az eső, és ha ez még nem lenne elég hatalmas szél társult mellé, ennek ellenére mi végig csináltuk és szétnéztünk helsinkibe.

Csodálatos város, amely gyönyörű templomokkal rendelkezik voltunk az Uspenski Katedraaliban, Tempeliaukio Kirkkoban és a Tuomiokirkkoben, annyira szépek voltak nem is lehetett kiválasztani a legszebbet. Kitartóak voltunk az esővel szemben, így vállalkoztunk arra is, hogy komppal menjünk át az egyik szigetre és ott is nézzünk szét.



Egyáltalán nem bántuk meg egy hatalmas élménnyel tértünk haza, így az rossz idő volt és még egy autó is lecsapott minket, de megérte ez a látvány. Nap közben tanárnő szolt, hogy másnap azaz szombaton Marita jön értünk az iskola egyik kisbuszával. Elvitt minket kicsit körbenézni. Szombaton kicsit meggyötörten és fáradtan, de útra keltünk és elmentünk 3 antikváriumba és az ifjúsági központban, aztán elmentünk bevásárolni. A nap csúcspontja az volt mikor látogatást tettünk az Aulanko Lookout Towerban.



Varázslatos volt a torony és körülötte a kilátás is, az a látvány teljesen kárpótolt, azért hogy egy lefagyott meredek részen kellett felmenni. Még annyira volt energiának, hogy autóval elgurultunk az egykori olimpiai játékok egyik helyszínére, de már arra nem volt erőnk, hogy körbe nézzünk.

A vasárnapunk nem állt másból, csak az itteni feladatok ellátásából, mivel ez az utazás nem csak pihenés, voltak a ház körül teendőink is.



2. hét:

A második héten a kalaposoknál voltunk, ami érdekes volt, mert még nem voltunk ilyen helyen.

Az első kettő napon kalapot csináltunk. Először kiválasztottuk az anyagot, a kalap formáját, majd Anita tanárnő segítségével bevizeztük, majd gőzzel puhítottuk, és a kalap formáját kialakítottuk. Ez után ragasztó réteget kentünk a belsejére, hogy keményebb legyen. Másnapra megkötött, és kézzel összevarrtuk, ez egy nagyon vicces feladat volt, mert úgy kellett varrni, hogy semmi ne látszódjon meg belőle.



Mikor kész lettünk a kalapokkal, elkeztünk csatos pénztárcát megtervezni, majd kiszabtuk, összevarrtuk. Másnap mikor visszamentünk, hogy befejezzük, akkor mondta Anita tanárnő, hogy ez csak egy próba volt és most szét kell szedni.

Mikor szétbontottuk az előző napi munkánkat elkezdhattük a valódi pénztárcát csinálni, ami már így másodjára nem is volt annyira rossz. Miután összevarrtuk a pénztárca belsejét és külsejét be kellett kenni ragasztóval a csatos részt és belenyomkodni az anyag szélét és összenyomni.



Következő ötletünk a bőrkarkötő készítése volt, amit festettünk, és fontunk mindenkinek nagyon tetszettek ezek így több fazonban és díszítésben is csináltunk. A karkötők és egyéb kiegészítők miatt meg tanultunk patentozó gépet használni, ilyet még soha nem próbálhattunk ki.

Az utolsó napon annyira megtetszett a bőrrel való dolgozás, hogy kivágó prés segítségével karkötőket, kulcstartókat, virágokat és brossokat készítettünk. Pénteken elsétáltunk az olimpia helyszínére is, mivel az autóból nem sokat láttunk belőle, azaz erdős rész, amin végig sétáltunk lenyűgöző volt. Szombaton pedig bementünk a városba és kicsit megismerkedtünk a járással, hogy a későbbiekben könnyebb dolgunk legyen.



3. hét:

A harmadik héten a Tuulja nevű tanárnővel voltunk, kicsit más volt ez a többi héttől, hiszen ezen a héten sorozatgyártás végeztünk.

Az első nap kistáskákat kellett készíteni, mindenkinek 5 darabot kellett elkészíteni. Nagyon furcsa volt számunkra az, ahogyan ők szabnak egyáltalán nem spórolónak az anyaggal, így kicsit furcsán néztek ránk, amikor mi gazdálkodtunk az anyagokkal, amit kaptunk.

A kistáskák mellé kaptunk egy műveleti sorrendet, hogyan készítsük el ezeket. Fényképek alapján kellett dolgoznunk, ezeken pontosan szerepeltek a műveletek és a végeredmény. Ez után minden új termék mellé, amit a héten kellett készíteni kaptunk ilyen műveleti sorrendet. A táskákkal eléggé gyorsan végeztünk pont annyi időnk marad még, hogy magunknak is tudtunk készíteni.



Másnap már egy újabb feladatot kaptunk, ezen a napon töröl közökből kellett turbánt készítenünk. Mivel ez nem tartott olyan sokáig, így máris belekezdhattünk a másnapi feladatunkba, ami pedig az volt, hogy készítsünk bevásárló szatyrokat. Kaptunk egy mintát hozzá és az alapján kellett szabásmintát készíteni. Másnap ezt a munkát folytattuk miután tanárnő leellenőrizte a sablont és kijavította a hibát rajta belekezdhattünk a szabásba és varrásba.

Próbáltak minket arra rávenni, hogy egy ember egy munkafolyamatot csináljon, de ez nem nagyon ment, mivel mind a négyen más ütemben tudunk haladni. Ezért összefogtunk és gyorsan elkészültek a táskák, amiből 20 darabot kellett megvarrni. Megtudtuk utána, hogy amiket a héten készítettünk azt mind az iskola boltjában fogják eladni és ez nagyon pozitív érzelmeket váltott ki belőlünk.

Mivel maradt még egy kis időnk a naptól így addig eldöntöttük, hogy az utolsó héten milyen anyagból szeretnénk készíteni felsőt saját magunknak és milyen fazonja legyen.

Pénteken elutaztunk Tamperébe és bár kicsit félve indultunk el, nehogy eltévedjünk, ennek ellenére egy hatalmas élmény kerekedett ebből is ki. Láttunk vízesés meg szép templomokat és parkot. Nehezen boldogultunk eleinte, de a végére belejöttünk. Nagyon vicces volt például mikor nem tudtuk hol kell felszállni hazafelé a buszra, vagy, hogy azt hittük Hämeenlinna helyett Helsinkibe visz minket a busz. A vasárnapunk pedig pihenéssel és beszélgetéssel telt.



4. hét:

Ez az utolsó hét itt Finnországban, már nagyon vártuk ezt a hetet. Ezen a héten az volt a feladatunk, hogy az itteni Burda szerű magazin segítségével felsőt készítsünk magunknak.

Hétfőn Jenny volt a segítségünk ebben a feladatban. Rengeteget segített nekünk, nagyon furcsa volt, hogy ők nyitottan varrják bele az ujjat a felsőbe, de gyorsabb és pontosabb módszernek bizonyult. A feladat során használtunk pántozó gépet meg fedőzőt is. Elégé mókás volt úgy itt lenni, hogy szinte semmi angoltudással nem rendelkezem, de szerencsére Jennynek nem okozott ez gondot és igyekezett minden gépnek a hangját utánózni és ebből ki tudtam következtetni mit szeretne nekem mondani.



Miután eléggé gyorsan elkészítettük a felsőket kiskockákból kirakott párna húzatott készíteni, amiben annyi volt az összes nehézség, hogy szerdán teljesen egyedül voltunk nem volt velünk tanárnő, így nem tudtunk segítséget kérni. Végül a tudásunkra hagyatkoztunk és megoldottuk ezt a feladatot is. Csütörtökön ismét Jennyvel lehettünk, aminek nagyon örültünk, mivel nagyon megszerettük. Kicsit rossz is volt mivel búcsút kellett vennünk tőlük, mindenkinek készítettünk még otthon kötényeket, amiket mi magunk hímeztünk, nagyon tetszett neki és aznap a tiszteletünkre minden tanárnő, aki kapott ilyen abban volt.

Hétfőn a városban voltunk még így utoljára körül néztünk és mindent megvettünk, amire még szükségünk volt a maradék időnket itthon töltöttük házimunkával és csomagolással.



2. Ábra: saját készítésű felső

Összefoglalva:

Nagyon tanulságos volt ez az egy hónap. Rengeteget tudtam itt tanulni és olyan módszereket tanulhattam meg, amelyeket otthon a továbbiakban a hasznomra tudok fordítani. Megismertem egy idegen kultúrát, és lehet az életben nem adatik meg még egy ilyen lehetőség. Gyönyörű volt a táj kedvesek az emberek az ételek furcsák. Ezzel az utazással ki is próbálhattam magam, hogyan tudok egy idegen helyen boldogulni, ami valljuk be nem volt egyszerű sokszor kellett a mutogatásra hagyatkozni.